

"Nie zapominaj o wyklętym drzewie figowym"

Wykorzystuj czas. – Nie
zapominaj o wyklętym drzewie
figowym. Przecież ono też już
coś robiło – wydawało liście.
Tak jak ty... – Nie mów mi, że
masz usprawiedliwienie. –
Drzewu figowemu, gdy Pan do
niego podszedł, by zerwać
owoc, nie pomogło to, że –
mówi Ewangelista – nie był to
czas na figi. – I na zawsze
pozostało bezpłodne. (Droga,
354)

11 lipca

Powróćmy do Ewangelii świętej i zatrzymajmy się nad tym, co opowiada święty Mateusz w rozdziale XXI. Mówi, że Jezus *wracając rano do miasta, odczuł głód. A widząc drzewo figowe przy drodze, podszedł ku niemu. Cóż to za radość, Panie, widzieć tu, że jako człowiek odczuwasz głód, widzieć Cię spragnionym przy źródle w Sychar! (...)*

Panie, jakże Ty dajesz się nam zrozumieć! Jakże Ty dajesz się kochać! Ukazujesz się nam podobny do nas z wyjątkiem grzechu, byśmy namacalnie odczuli, że z Tobą potrafimy zwyciężyć nasze złe skłonności, nasze winy. Nie ważne bowiem jest zmęczenie ani głód, ani łyzy... Bo i Chrystus ulegał zmęczeniu, bywał głodny i spragniony, także i On

płakał. Ważna jest walka — radosne zmaganie się, gdyż Chrystus pozostaje zawsze u naszego boku, aby spełnić wolę Ojca, który jest w niebie. (...)

Jezus podchodzi do drzewa figowego. To tak jak gdyby podchodził do ciebie i do mnie. Jezus głodny i spragniony dusz. Z Krzyża zawołał: *sitio!*, pragnę. Jest to pragnienie nas, naszej miłości, naszych dusz i wszystkich dusz, które winniśmy doprowadzić do Niego drogą Krzyża, która jest drogą nieśmiertelności i chwały Nieba.

Podszedł do drzewa figowego, *lecz nic na nim nie znalazł oprócz liści*. To przykre. Czy dzieje się tak również w naszym życiu? Czy nie brakuje nam wiary, *wibrującej pokory*, albo, niestety, czy nie brakuje nam poświęceń i uczynków? Czy nie ma w nas jedynie fasady chrześcijańskiej, za którą nic poważnego się nie kryje?

To byłoby straszne. Pan bowiem rozkazuje: *Niechże już nigdy nie narodzi się z ciebie owoc! I drzewo figowe natychmiast uschło.* Ten fragment świętego Pisma sprawia nam przykrość, a równocześnie pobudza do rozpalania w sobie na nowo wiary, do życia zgodnego z wiarą, aby Chrystus miał z nas pożytek. (Przyjaciele Boga 201-202)

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/nie-zapominaj-o-wykletym-drzewie-figowym/> (20-02-2026)